

saa, at kvinderne kunde arbejde koncist og ført.

I store træk skal nævnes, hvad man særlig behandlede: Der blev fremsat forslag om at vore jordmødres stand maa hæves paa et høirere kulturnivaa, saa de kan bli en slags konsulenter i praktisk barnestel under et barns første leveaar; deres uddannelse maa bli bedre og lønnen høire. Forholdet ved retslig afhørelse af barn maa forandres; de smaa maa mest mulig spares for indgaaende eksamination i sædelighedssager og for gentagne spørgsmaal, som ofte kan virke mere skadelige for den lille sjæl, end selve forbrydelsen.

I et glimrende foredrag om kvindens erhvervsliv, fremholdt fru Grude Koht, at det bedste, hjemmene kan give sine døtre, er god uddannelse. Hun talte ogsaa mange anerkendende ord om hustruens stilling, som vor lovgivning maa sørge bedre for, økonomisk og retslig. Frøken Anna Rogstad behandlede kvindernes lønssag og mente, at organisation maa til, hvis kvinderne skal opnaa, hvad de vil.

Kvindesagens fremtidsopgaver var det interessante emne, som blev behandlet af mange talere i korte, gode indlæg. Man fik da indtryk af, at to aandsretninger tøret lidt sammen; den ene retning fremholdt de ideelle og religiøse sider, den anden de praktiske og økonomiske sider. Den ene var mere svævende, den anden mere haardhændet. Efter denne meningsudveksling gik man til Nationalteatret, hvor Ibsens „Samfundets støtter“ blev opført, og hvor slutningsreplikken fik stor tilslutning: „Sandhedens og frigørelsens aand, det er samfundets støtter“.

Dyrtiden og kvindernes vanskelige stilling paa grund af denne, blev ogsaa viet opmærksomhed. Ligesaa vedtog man en henvendelse til regeringen om at faa udredet en plan for obligatorisk undervisning i husstel og mødrefag for alle unge piker og at faa huslig økonomi som tvungent fag ind i alle byfolkeskoler. Videre at der i barneskolen maa skaffes mere plads for praktiske fag. Man vedtog at anmode om at separations-tiden maa sættes til 2 aar før nogen af Ægefællerne kan faa indgaa nyt ægteskab. Videre at kvindelige haandsværksfag maa komme ind under haandværksloven og at der

maa skaffes flere fagskoler. At hustruen maa faa større ret i forvaltning af fællesboet og at enker kan faa sitte i uskiftet bo.

Under mødet blev der stiftet et legat til uddannelse for unge kvinder, hvortil der indløb adskillige store bidrag. Der kom lykønskningstelegrammer fra dronningen, regeringen, stortingspræsident og fra de skandinaviske lande, ligesom kommunestyret sendte blomster og lod sin gartner dekorere overalt, hvor det blev ønsket.

Til ny formand efter Gina Krog valgte man omtrøst enstemmig fru Nico Hambro, mens fru Kjelsberg, der ikke havde tid til at overtage formandspladsen, blir staaende som viceformand.

Kristiania 12.—10.—16.

Sofie Voss.

Kvindernes Udstilling i Aalborg.

For tredje Gang i Dansk Kvindesamfunds Organisations Historie har Aalborgkredsen indbudt til Fællesmøde, første Gang var 1897; anden Gang 1905, denne Gang bliver det altsaa Sommeren 1917. Enhver Kreds som har prøvet, hvad det vil sige at være Vært ved D. K.s store Sommermøde, især efter at Organisationen siden 1906 har faaet en saa rivende Tilvækst, vil forstaa, hvor megen Kærlighed til Sagen, hvor megen Ringeagt for Besværlighederne, og hvor uhyre en Sindsligevægt overfor Genvordigheder, der kræves af de Kvinder, som stiller sig i Spidsen for det Foretagende, som Fællesmødet i de sidste Aar er blevet, og de indbudte Kredse kan ikke være taknemlige nok mod den Kreds, som frivillig paatager sig Byrden.

Kv. og Sf.'s Læsere vil af omstaaende Annonce se, at Aalborgkredsen er i fuld Gang med at ruste sig til at gennemføre den Opgave, den for næste Aar har paataget sig, idet den i Dagene fra d. 19. til d. 21. November i Haandværkerforeningens Lokale i Aalborg lader afholde en Udstilling af kvindelige Frembringelser i Kunst, Industri, Haandværk, Haandgerning og Husflid m. m.

Disse Udstillinger, som i de senere Aar er blevne afholdte i enkelte af D. K.s Kredse, tilsigter naturligvis i

første Række at skaffe vedkommen- de Kredse en Indtægt i et eller andet kvindesagligt Øjemed, men har ved Siden af ogsaa deres store kulturelle Betydning, idet de giver Offentligheden et Indblik i, til hvilken Højde den kvindelige Frembringelsesevne paa det nuværende Tidspunkt har hævet sig, og paa hvilke Omraader den føler sig bedst hjemme.

Selvfølgelig kan disse lokale Udstillinger ikke give et fuldt paalideligt Indtryk af, hvilke Beskæftigelser, der bedst synes at ligge for Kvindernes Evner, det vil jo altid komme til at bero noget paa Tilfældigheder, hvilke Frembringelser, der vil blive bedst repræsenterede, selv om Udstillingen staaar aaben for det hele Land, men de vil hjælpe til hver paa sit Sted at højne Respekten for det kvindelige Arbejde og vække Lyst hos Kvinderne til at frembringe det bedste, de formaar.

Vi vil ønske Aalborgkredsen alt mulig Held med dette Forehavende, som jo danner en Slags Indledning til Fællesmødet 1917, og vi vil opfordre alle de Medlemmer udenfor Aalborgkredsen, som har Tid og Lejlighed til at gæste Byen i Dagene 19.—21. Nov. til at aflægge et Besøg paa Udstillingen og tage deres bekendte med.

Dansk Kvindesamfunds Modertræ breder jo sin Krone over det hele Land, hvad den enkelte Kreds foretager sig til Fremme af Kvindesagens Maal, er i Virkeligheden Fællesforetagender, som alle Kredse bør føle sig interesserede i. Maatte denne Følelse gennemtrænge alle vore Kredse! Maatte Aalborgkredsen modtage rigtig mange Beviser derpaa!

Vi kvitterer

med Tak for følgende til Bladet indsendte Bidrag:

Fra Odderkredsen Kr. 50,00.

(Ikke som fejlagtig opgivet i sidste Nummer Kr. 10).

Ialt er altsaa indgaaet Kr. 750,65 (ikke som i sidste Nummer opgivet Kr. 710,65).

Redaktionen.

